

*nu se putea ajunge la mormînt,
din evlavie oamenii așezau pe alocuri lumînări și se rugau*

inedit

spre mormînt

oameni așteptînd Sfînta Euharistie

dealurile pline de pelerini

Șuvoaie, șuvoaie pelerinii veneau pe jos spre Sf. Mănăstire Prislop de la cel puțin 10 km sau două sate distanță

în timpul Sf. Liturghii

Prea Sfințitul Daniil Stoenescu singurul ierarh prezent în mijlocul oamenilor- ucenicul Părintelui Arsenie și cei aproape 150 de preoți slujitori

perspectiva dinspre poarta de intrare în Sf. Mănăstire Prislop

perspectiva laterală

Evlavia poporului dreptcredincios

*la mormîntul Părintelui Arsenie Boca -cel mai căutat mormînt de către pelerini,
valuri de oameni se plecau sub binecuvîntarea Prea Sfințitului Daniil*

ca o înviere în inima duhovnicească a Ardealului

parastas pentru un sfânt

*coada de sute de metrii spre mormînt,
detaliu dinspre poala dealului unde se află cimitirul mănăstirii*

mormîntul dătător de nădejdea că Dumnezeu nu ne lasă

După douăzeci de ani de la plecarea din lumea aceasta Părintele Arsenie este mai viu ca oricînd.

„Temeți-vă de oamenii aceștia și lăsați-i; că dacă planul acesta sau acest lucru e de la oameni, de la sine se va nimici; dar dacă-i de la Dumnezeu, nu veți putea voi să-i nimiciți; ba nu cumva să vă pomeniți și luptători împotriva lui Dumnezeu! Și l-au ascultat”(F.Ap. V, 38-39).

Între 30 și 40.000 de oameni au venit să se întâlnească cu Părintele Arsenie, ca un nor de martori ai sfințeniei lui. „Măcar jumate din Sf. Sinod ar fi trebuit să fie aici!” spunea Prea Sfințitul Daniil de Vîrșeț aflat în mijlocul acestei mări de pelerini. Oameni din toată țara, de la Constanța la Suceava, Botoșani, Piatra Neamț Mehedinți, Vrancea, București, Brașov mai toate județele s-au adunat parcă chemați de puterea nevăzută a dragostei și harului Părintelui. Cît i-a iubit Părintele pe oameni, iată, aceștia nu pot uita! Vin să-i ceară sfatul, să-și spună necazul, să-și plîngă durerile, să se vindece, să se roage la mormînt, să se curățească atingîndu-se de crucea Părintelui. „Iar dreptii ca un șuvoi de foc urcă spre Împărăția lui Dumnezeu” spunea Părintele Arsenie, iar la mormîntul lui auzim vuietul neîncetat al acestui șuvoi. În sufletul mulțimii Părintele Arsenie este de mult canonizat, acest lucru îl trădează imaginile de mai sus. Ce alt mormînt din țară este astfel înconjurat, căutat, împodobit cu flori(au fost aduse atîtea flori spre cinstire că se puteau acoperi sute de metri pătrați cu ele, vagoane la propriu). Se împlinesc acele cuvinte ale Părintelui Arsenie: „Florile mă vor trăda.”

La ce hram se mai adună sute de preoți slujitori și alții aflați în mulțime?

Cu cît a fugit Părintele de lauda și slava lumii, cu atît îl cinstește acum Dumnezeu. Cei pe care i-a iubit și pentru care s-a rugat îl înconjură acum ca niște copii ai săi.

pr. Ciprian Negreanu